

Còn Một

Quê Hương

Bây giờ trời đã chớm sang đông
Lá tàn thu đổ nắng phai hồng
Bơ vơ cô lẻ chiều viễn xứ
Nặng nỗi ưu phiền, nỗi nhớ mong.

Ôi nhớ làm sao, nhớ cố hương
Bao nhiêu mùa lá ngập bên đường
Bao nhiêu tờ lịch bay theo gió
Tôi vẫn là người của bốn phương.

Tôi muốn tìm về nơi chốn cũ
Tìm về mái ấm thuở xa xưa
Mẹ ngồi may áo bên song cửa
Như buổi chiều nao, buổi tiễn đưa.

Tôi muốn tìm về non nước tôi
Ngàn trùng xa cách mấy phương trời
Để cho tôi biết rằng tôi vẫn
Còn một quê hương vịn nỗi trôi

Ai nhớ cố hương chẳng muốn về
Để nghe gió lộng buổi chiều quê
Xem hoa cau rụng trên đường vắng
Xem dáng em thơ xoắn tóc thề.

Tôi mãi nguyện cầu những tháng năm
Quê hương vui khổ bớt thăng trầm
Mơ ngày hoa lá từng bùng nở
Sao vẫn mịt mờ, vẫn tối tăm?

vivân

Viễn ảnh ngày mai có thấy đâu
Non sông tan tác nhuộm u sầu
Bao giờ em được tươi màu mắt
Ta lại trở về trông thấy nhau

Nhưng những ngày kia ôi rất xa
Ngày nao dừng lại kiếp không nhà?
Cho ta sống lại mùa yêu cũ
Hay vẫn muôn đời trong xót xa?

Bây giờ sông núi sắp điều linh
Làm sao giữ lại nước non mình?
Làm sao tránh được tên “Tàu đồ”
Khỏi buồn xương máu kẻ hy sinh?

“Tổ Quốc Lâm Ngụy” em biết không?
Hờn căm sôi sục giữa muôn lòng
Một trời tang tóc đang trùm xuống
Cho dãy sơn hà giống Lạc Long.

Thôi nhé hẹn em đến một ngày
Muôn vòng tay lại nỗi vòng tay
Ta về ru lại hồn sông núi
Và hát tình ca giữa nắng mai.

Vi Vân K20B